

MODERNATT, f. 3. pl. — *ndtter*. Så kallades af våra förfäder den längsta vinternatten.

MODERNISERA, v. a. 1. Göra modern. — *Moderniserande*, n. 4. o. *Modernisering*, f. 2.

MODERPASSION, -- paschón, f. sing. Se *Hysteri*!

MODERPLÅGOR, f. 1. pl. (med.) Se *Hysteri*.

MODERPOLYP, ---y'p, m. 3. (kir.) Polyp, som har sitt läge i lifmodern.

MODERRÅSERI, n. 3. Onaturligt stegrad, till vansinne gränsande könsdrift hos kvinnor.

MODERROT, f. 3. pl. — *rötter*. Se *Säfferot*.

MODERRÖR, n. 3. (anat.) Benämning på hvardera af de långa, fina rör, som uppifrån lifmoderns sidospetsar utgå ått hvardera sidan.

MODERSARF, n. 3. Se *Mödernearf*.

MODERSFRÖJD, f. 3. ell. **MODERSGLÄDJE**, f. sing. Den glädje, en mor känner öfver ett barn.

MODERSHJERTA, n. 4. Moderligt hjerta.

MODERSJUKA, f. sing. Se *Hysteri*.

MODERSKÄRLEK, m. sing. Moderlig kärlek.

MODERSKÄNSLA, f. 1. Moderlig känsla.

MODERSLIDA, f. 1. (anat.) Köttaktig, tarmlik kanal, som leder till hvalfvet, hvaruti lifmodern hänger.

MODERSMJÖLK, f. sing. Mjök ur eget bröst, hvarmed en mor uppföder sitt barn. (Fig.) *Insupa med m-en*, lära, inhämta, emottaga, vänja sig vid redan i barndomen.

MODERSMÅL, n. 3. Det språk, som man i barndomen af sin moder lärt. — *Syn*. Fädernespråk.

MODERSPRÅK, n. 3. Språk, hvarifrån ett annat har sin upprinnelse. *Grekiskan är latins m.* — *Motsats*: Dotterspråk.

MODERSYSTEM, se under *Moderbroder*.

MODERTRUMPET, -- trummpét, m. 3. Se *Moderör*.

MODERTRUT, m. 2. (anat.) Lifmoderns yttersta spets.

MODERVATTEN, n. 3. (apot.) Ett slags elixir, nyttigt för dem, som lida af modersjuka.

MODESJUKA, f. 1. Öfverdrifvet begär att i klädseln alltid följa nyaste modet.

MODEST, -dä'sst, a. 1. (lat. *Modestus*) Blygsam, anspråkslös. — *Adv*. Blygsamt, anspråkslöst.

MODESTI, -dä'sti, f. sing. Blygsamhet, anspråkslöshet.

MODETYG, n. 3. Tyg, som är på modet.

MODEVARA, f. 1. Handelsvara, som isynn. är föremål för modets förändringar, såsom hvarje-handa bisaker och prydnader, tillhörande klädseln, o. s. v.

MODFÄLLA, v. a. 2. Nedslå ens mod. — *Modfällande*, n. 4.

MODFÄLLD, a. 2. Som förlorat modet. — *Syn*. Se *Rädd*.

MODFÄLLDHET, f. 3. Modfäldt sinnestillstånd. — Se *Räddhåga*.

MODIFIERA, v. a. 1. (fr. *Modifier*, af lat. *Modificare*) 1) Jemka, inskränka. — 2) Delvis förändra, närmare bestämma; gifva viss form och skick.

MODIFIKATION, ---- tschón, f. 3. Jemkning, inskränkning; närmare bestämning; förändring i en kroppes varesesätt.

MODIG, a. 2. 1) Som har mod (I, 2), lifvad af mod. *En m. man.* — *Syn*. Tapper, Behjertad, Orädd, Oförfärad, Oförskräckt, Käck, Hurtig. — 2) (fam. skämtv.) *Fälla sina m-a lårar*, gråta bitterligen.

MODIGHET, f. 3. Se *Mod*, I, 2.

MODIGT, adv. Med mod. *M. afbida fiendens anfall.* — *Syn*. Tappert, Behjertadt, Oförfärad, Oförskräckt, Käckt, Hurtigt.

MODIST, -i'sst, m. 3. Se *Modehandlare*.

MODLÖS, a. 2. Utan mod. — *Syn*. Se *Rädd*. — *Modlöshet*, f. 3. — *Modlöst*, adv.

MODSTULEN, a. 2. neutr. — *et*. Se *Modfälld*. — *Modstulenhets*, f. 3. — *Modstulet*, adv.

MODULATION, --- tschón, f. 3. (i musik)

1) Metoden att ordna flera ackorder till en musikalisk sats, eller att låta sängen eller harmonien öfvergå från en sats till en annan. — 2) Öfvergången ifrån en tonart till en annan på ett ledigt och otvungen sätt.

MODULERA, v. a. 1. (lat. *Modulari*; i musik) Låta tonerna mångfaldigt och skickligt omvexla under fullföljandet af en melodi.

MODUS, móduss, m. sing. (lat.) Så kallas i språkläran det olika sättet att uttrycka en handling, ett lidande eller tillstånd.

MOGEN, mögån, a. 2. neutr. — *et*. 1) Säges om jordens frukter, då de hunnit den grad af växtlighet, att de äro tjenliga till föda. *M. säd, frukt.* — 2) Brukas i vissa figurliga uttryck, såsom: *M. ålder*, mannaåldern. *M. man*, som kommit till förstånd och erfarenhet. *M-et vett, förstånd, omdöme*, bepröfvadt, säkert, pålitligt. *M. eftertänka, öfverläggning*, som noga öfverväger allt. *Svullnaden är m.*, är färdig att gå hål. *Saken är m.*, har blifvit tillräckligt beredd. *Han är m.*, hans syndamått är fullt.

MOGENHET, f. sing. Se *Mognad*.

MOGET, adv. Med mogen eftertänka, öfverläggning. *M. öfverväga något.*

MOGNA, v. n. 1. Blifva mogen (både egentl. o. fig.) *Frukten m-r sent i år.* (Fig.) *Sent m. vettet och behagen.* — V. a. Göra mogen. — *Mognande*, n. 4.

MOGNAD, m. sing. Moget tillstånd. Säges både i egentl. o. fig. mening. *Hinna, komma, bringa till m. Frukten har ännu ej hunnit sin m.* (Fig.) *Förståndets m.*

MOHAMMEDAN, ---ån, m. 3. Bekännare af Mohammeds lära. — Skrifves äfven *Mahomedan* och *Mohamedan*.

MOHAMMEDANISM, ----i'ssm, m. sing. Mohammedanska läran eller den af Araben Mohammed omkr. år 622 stiftade religion. — Äfv. *Mahomedanism* och *Mohamedanism*.

MOHAMMEDANSK, a. 2. Som tillhör eller har afseende på Mohammeds lära. — Äfv. *Mahomedansk*, *Mohamedansk*.

MOHARE, möhåre, m. 2. pl. — *harar*. En art af Harslägdet.

MOIRERA, måarëra, v. a. 1. (fr. *Moirer*) Vattra.

MOJA SIG, v. r. 1. (fam.) Se *Gona sig*.

MOJNA UR, må'jna úr, v. n. 1. (sjöt., om vinden) Sakta sig.

MOJORD, f. sing. Sandig och ofruktbar jord.

MOL (l uttalas hårdt, nästan som r), adv. (pop. o. fam.) 1) Helt och hållet. *M. allena.* — 2) Ganska, öfvermåttan. *M. rik, svart, girig* (skrifves äfv.: *Molrik*, o. s. v.). — 3) Bildar några sammansättningar med verber, såsom *Molsvärja*, *-skrika*, *-läsa*, *-skrifva*, m. fl.

MOLA, v. n. 1. (pop. o. fam.) Arbeta starkt.

MOLEKUL, målekyl, m. 3. Se *Atom*.

MOLERA, molëra, f. sing. Med mojord blandad lera.